

Bilag 3

Under behandlingen af L 116, Forslag til lov om ændring af bistandsloven. (Ændring af kontanthjælpsregler m.v.) (Folketingsåret 1985-86) modtog udvalget nedenstående notat fra Socialministeriet:

Notat om kontanthjælpsniveauet sammenlignet med andre befolkningsgruppers indtægter

I de vedlagte eksempler er den disponible indtægt efter betaling af skat, bolig (inkl. varme m.v.) og eventuelt daginstitution beregnet for henholdsvis en kontanthjælpsmodtager, en dagpengemodtager og en beskæftiget lønmodtager på lavtlønsområdet.

For hver modtagertype er der opstillet to alternative beregninger.

For lønmodtageren i beskæftigelse regnes med en bruttoårsindtægt på henholdsvis 125.000 kr. og 135.000 kr.

For dagpengemodtageren regnes med henholdsvis dagpengemaksimum og dagpenge efter dimittendsatsen.

For kontanthjælpsmodtageren regnes med henholdsvis udmålt behov efter reglerne i L 116 og kontanthjælp svarende til loftet efter dimittendsatsen. I eksemplerne 6-10 er disse to beregninger identiske, og i eksempel 11 er opstillet en beregning for henholdsvis en udeboende og en hjemmeboende, der får hjælp efter »unge-reglerne«.

Ved beregningen af kontanthjælp svarende til det udmålte behov forudsættes, at den udmålte hjælp er lavere end 90 pct. af den hidtidige indtægt, men dette vil også i alle eksemplerne være korrekt, hvis blot den hidtidige bruttoindtægt har været højere end ca. 110.000 kr.

I alle beregningerne er medtaget virkningen af boligsikring og dagstitutionsbetaling (landsgennemsnit), mens børnetilskud, normalbidrag og »børnecheck« ikke er medtaget, idet disse ydelser er identiske for alle modtagergrupper.

I eksemplerne 2 A-B og 3 A-B tages udgangspunkt i enkelte kommuners daginstitutionstakst og skatteprocent.

Eksemplerne tager udgangspunkt i situationen for en enlig kvinde med bestemte for-

udsætninger om husleje, indirekte boligudgifter og ligningsmæssige fradrag, hvorefter disse beløb og børneantallet varieres i de efterfølgende eksempler.

Eksemplerne må kun opfattes som enkeltstående beregningseksempler, og selv om der er valgt »rimelige« beregningsforudsætninger, udtrykker disse ikke nødvendigvis landsgennemsnitlige forhold.

Eksemplerne gennemgås kort i det følgende.

Eksempel 1:

Dette eksempel viser, at enlige uden børn er betydeligt ringere stillet end beskæftigede og dagpengemodtagere på maksimum. Også dagpengemodtagere på dimittendsatsen er bedre stillet end kontanthjælpsmodtagerne.

Dette skyldes naturligvis dels, at der ikke udmåles noget børnetillæg til kontanthjælpsmodtageren, dels at ingen af modtagerne belastes af en dagstitutionsudgift og endelig, at boligsikringen for familier uden børn ikke specielt tilgodeser lavindkomstfamilier.

Eksempel 2:

Eksemplet adskiller sig kun fra eksempel 1 derved, at kvinden har ét barn i vuggestue.

Som det fremgår, er forskellen i disponibel indtægt mellem de forskellige modagertyper imidlertid indsnævret betydeligt i forhold til eksempel 1.

I eksemplet er forskellen mellem kontanthjælpsmodtageren og dagpengemodtageren på maksimum kun 3.251 kr. respektive 3.487 kr. pr. år svarende til 270-290 kr. pr. måned, og dagpengemodtageren på dimittendsatsen har en disponibel årsindtægt, der ligger knap 3.000 kr. under kontanthjælpsmodtagerens.